

ကြကောတ် (နာမ်) - ကနိက်/နိဂုံး

အမှုန့်

dust, powder

- ပွဲကာလက် သင်္ဂဟလောကီ၊ “မွဗောဓိသတ်ဂံ အဲကိုထအံၣ်ညီ” ဂးတဲ ကနိက်ကြကောတ်မ ဝိပိတံ ဝေၣ်ဖရဲဖျေၣ်ရ။ ကနိက်ကြကောတ်တရဲစေၣ်တဲ လောပအာမုဟ်မွဗောဓိသတ်ရ။ မွဗောဓိသတ်ထအံၣ်တ လက်သတိက်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၁၅၅။ ပ-၄၃၇/၄၃၈။ အစောံ။) (မွ = မ၊ မအံၣ်၊ အပါ။) ပွဲမုဗ္ဗာ/ ထိုဘိလူးသည် “ဘုရားလောင်း၏အဘကို ချေစေအံ့” ဟူ၍ မိမိ၏အာနုဘော်ဖြင့် သိမ်မွေ့သောအမှုန့်ကို လွှတ်၏။ အမှုန့်သည် လာလတ်၍ ပုဏ္ဏား၏နှာခေါင်းပေါက်၌ ဝင်၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် အင်းပျဉ်ပေါ်၌ လျောင်းလျက်သာ ချေ၏။ (၅၅၀။ ၃-၂၃။ ညောင်ကန်။) (ကြကောတ် = ကနိက် = အမှုန့်) ပွဲမုဗ္ဗာအင်္ဂလိက်/ The Goblin lived upon the central rafter of the hut. He determined to make the father of the Bodhisatta sneeze. Accordingly, by his magic power he raised a cloud of fine **dust**, which entered the man’s nostrils; and as he lay on the bench, he sneezed. (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-12) (ကနိက်ကြကောတ်မဝိပိတံ = သိမ်မွေ့သောအမှုန့် = fine dust)
- “ယံနာပိုဏ္ဍသိ၊ ယြဲဗြဲမ္မဲဂံ ဝေၣ်ဂ္ဂိဏ္ဍာတ်ကေတ်ကယိုင်အိုသို ဝေၣ်မုၣ်ကိုယာတ်လစက်မဆဲ ဝေၣ်ထိုဗးဗိုဟ်ကေတ်ကြကောတ်စွန် ဝေၣ်စရ်ကေတ်ဇမန်ပွဲ ယြဲဗြဲမဒ်ဋ္ဌာန်သွေဟ်သျှိုက်တွသိုဇကုဂံ ဝေၣ်မဒးသ္မိက်မဲဇကုရ။ ---” (၅၅၀။ ၉-၃၄၄။ ၃-၂၇၀။ အစောံ။) (ကြကောတ်စွန် = နံ့သာမှုန့်။) ပွဲမုဗ္ဗာ/ “အရင်ဘုရား၊ အကြင်မိန်းမသည် အရင်ဘုရား၏ သရက်သီးတို့ကို ခိုး၏။ ထိုမိန်းမသည် တန်ဆာဆင်လျက် ကောင်းစွာဝတ်လျက် ပန်းပန်လျက် စန္ဒကူးနံ့သာလိမ်းကျံလျက် တယောက်ထီးတည်း အိပ်ရာ၌ အိပ်ရစေသတည်း။” (၅၅၀။ ၃-၇၅၅။ ညောင်ကန်။) (ကြကောတ်စွန် = စန္ဒကူးနံ့သာမှုန့် = aromatic powder of sandal)
- နအနတ်သန္တုဋ္ဌိဂုန် အနတ်ဂုန်တေက်ဂံ သွာဏ္ဍန်တိုဟ်တိုန် ဣန်သိုမ္မဲညာတ်သိုင်တေက်ဂံတဲ သိုက်စံစတ်တဲ တံဝိဂံ ဣန်သက်ကွေံရ။ တံဝိဂံ ဆဒ္ဒါသွးမသေံရ။ ဒုဋ္ဌါဆုဝိဂံလေဝ် ထောင်ဒိုင်တဲ ဒးကာလကျာမပိုက်ကျင်ဂံ ခွိက်ကောန်တံဂံ မပြဟ်တရ။ သိုင်တေက်ဂံ ကြကောတ်ကနိက်ဆုဝိဂံစတဲ စေၣ်သင်ဉာ်ဂင်ရ။ ဆုသ္မာင်ဟံဒးအာဂ္ဂဲစ၊ ပရိုက်ကျဟ်ဂမ္မံ ဟံဂံရိုဟ်စတဲ ပွဲဒုဋ္ဌါဆုဝိဂံ ချန်ဒိုင်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၄၂၉။ ၃-၅၉၆/၅၉၇။ အစောံ။) ပွဲမုဗ္ဗာ/ ထိုကျေးမင်း၏ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ် ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် သိကြားမင်း၏နေရာသည် တုန်လှုပ်၏။ သိကြားမင်းသည် ဆင်ခြင်လတ်သော် ထိုကျေးမင်းကို မြင်၍ ထိုကျေးမင်းအား စုံစမ်းအံ့သောငှာ မိမိ၏အာနုဘော်ဖြင့် ထိုသစ်ပင်ကို ခြောက်စေ၏။ ရေသဖန်းပင်သည် အငုတ်မျှသာရှိ၏။ အပေါက်ကြီးအပေါက်ငယ်ရှိလျက် လေခတ်အပ်သည်ရှိသော် တီးမှုတ်ဘိသကဲ့သို့ မြည်၏။ ထိုရေသဖန်းပင်အပေါက်တို့မှ အမှုန့်တို့သည် ထွက်ကုန်၏။ ကျေးမင်းသည် ထိုအမှုန့်တို့ကိုစား၍ ဂင်္ဂါ၌ရေသောက်၍ တစ်ပါးသောအရပ်

သို့ မသွားမူ၍ လေနေပူတို့ကို မရေမတွက်မူ၍ ရေသဖန်းပင်ငုတ်၌နေ၏။ (၅၅၀။ တ-၄၉၉။ ညောင်ကန်။) (ပရိုက်ကျဟ်ဂမ္ဘဲ = အအေးဒဏ်အပူဒဏ်) ပဲ့မူအင်္ဂလိက်/ Sakka reflecting on the cause saw the parrot, and to test his virtue, by his supernatural power he withered up the tree, which became a mere stump perforated with holes, and stood to be buffeted by every blast of wind, and from the holes **dust** came out. The parrot king ate this **dust** and drank the water of Ganges, and going nowhere else sat perched on the top of the fig-stump, recking nought of wind and sun. (The Jataka: Vol. III & IV: Book IX: p-292)

- သိုင်မဟာကောသလဂုံ ကောန်ဖြဲခွဲ ကိုကုသိုင်ဗိမ္ဗိသာတဲ တွဟ်နပရူဟ်ကြကောတ်မြမောဝ်ဂုံ ကွာန်ကသိမ္မဲဂုံ ကိုကုကောန်ဖြဲဂုံ။ (၅၅၀။ ၉-၄၉၂။ ၇-၃၁၆။ အစွောံ။) ပဲ့မူဗျာ/ မဟာ ကောသလမင်းကြီးသည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား သမီးတော်ကို ပေးသည်ရှိသော် သမီးတော် ရေ ချိုးကသယံမူန့်ဘိုးအလိုငှာ ကာသိရွာကို (သမီးတော်အား) ပေးတော်မူ၏။ (၅၅၀။ ၈တု- ၃၁၉။ ညောင်ကန်။) (ကြကောတ်မြမောဝ် = အမွှေးနံ့သာမူန့်။)
- “ဂမ္ဘီဗမ္မးမကျင်စိုပ်သို့အဲဂုံ အတိုင်ပွက်ဂွပ်စိုတ်ဂုံ အဲသကိုဒါန် ဟံ့သူဟ်ရ။ ပွာင်သ့ပွဲမြမောဝ် ကြကောတ်ကြက်စွန်ဂုံကို မပွဲဗျိုက်လတက်ဦဣာတ် ဥပတ်ပွးဂွးတံဂုံကို သွာသတိက်သွာဂုံ ဖုန်သဒ္ဓိဒ္ဓိရန်ဏင်တံဂုံကို အဲဂုံကိုလင်ဒါန်တဲ ဟိုတ်အဲမဂုံကိုလင်ဒါန် နူဘဝမတဲတဲတဲ ပြာ သာဒ်လ္လိမာန် ယာန်တသိုက်ဒိပ်သင်ဂုံ အဲမကလိဂုံရောင်” သိုင်နာ်ဂး။ (၅၅၀/ ၉-၅၂၄။ ၈-၃၇၀/၃၇၁။ အစွောံ။) (ကြကောတ်ကြက်စွန် = စန္ဒကူးနံ့သာမူန့်။)

ကြကောတ် (ကြိယာသုဒ္ဓ) - ချိုတ်လှေက်အာ။ ချိုတ်လှေက်နီအာကနိက်/နိက်။
မူန့်မူန့်ညက်ညက်ကြေသည့်။ သိသိညက်ညက်ကြေမွသည့်။
to be crushed to powder, to be broken to pieces

- “ယံခမိ၊ ပဲ့ကာလမတဲတဲ ဟိုတ်တုအဲမသိုင်ကိုဒလောံဗတောန်တဲ ဟံ့ကေတ်ဂလာန်တု ပညာတဲ ပဲ့စိင်ဇူသိုကွေင်ဂုံ ဖျုန်ဇကုမဒးကြကောတ်တဲတဲရသံ့” ကျပ်တြဲဂး။ (၅၅၀။ ၉-၁၆၁။ ၁-၄၆၂။ အစွောံ။) ပဲ့မူဗျာ/ “ရဟန်း၊ သင်သည်ကား ရှေး၌လည်း ဆုံးမခက် သောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပညာရှိတို့၏စကားကို နားမထောင်သောကြောင့် အ မုန်ယစ်သောဆင်သည် ခြေတို့ဖြင့် မူန့်မူန့်ညက်ညက် ပြုအပ်လေပြီ” ဟု မိန့်တော်မူ၍။ (၅၅၀။ ၃-၅၆/၅၇။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအင်္ဂလိက်/ This is story told by the Master while at Jetavana, about a headstrong person; -----. The Master said to this Brother - “In olden days, as now, you were trampled to death by a mad elephant because you were so headstrong and careless of wise men’s advice.” (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-28) (ပဲ့မူအင်္ဂလိက် ဂုံ အဓိပ္ပါယ်ဝေါဟာရမန် ‘လှေက်အာ’/‘ကြကောတ်အာ’ ဂုံကို အဓိပ္ပါယ်ဝေါဟာရဗျာ ‘မူန့်

မှုန်ညက်ညက်ပြုသည်’ ၎င်းကို ဟံပြာကတ်ရ။ ဒေးဒင်လိုန်ကိုစိင်စွာတမြအ်ကျွင် ဆဝံဟောင်မ ချူလဝ်ရ။)

- “ယုံသဟာဲပိုကျာ်၊ တီသမ္ဘာတုအဲ သိုက်စဖျုန်ဂြိုဟ်အဲ နူမကေတ်နင်အဲတေံ မူပမဟံဂံဟိုက် အဲရော။ သဘ်ပိုကျွဲဂ် ဖျုန်ဂြိုဟ်ဟံဂံစွဲလဝ် ပွဲဂွံမွဲလှေသွံ။ ယာံစွဲလဝ်ပွဲဂွံတဲ ကာလမစလ် ကျင်စလ်အာ လတူကွင်ဆုဂ် ဖျုန်ဂြိုဟ်ပိုဝံ လှေကကြကောဘိအာရ။ ဟိုတ်ဂ်ရ ဖျုန် ဂြိုဟ်ပိုဟံလဝ်ပွဲဂွံ စွဲလဝ်လတူတံဆုတေံရောင်။ ကလေင်အာကေတ်မွဲဝါရ” သိုင်ကျွဲဂး(ကို ကျာ်ရ။) (၅၅၀။ ၉-၂၀၈။ ၁-၅၈၆။ အစွောံ။) ပွဲမူဗ္ဗာ/ “အဆွေ(မိကျောင်း)၊ အသိုမူၤၤ သင်သည် ကောင်းစွာမမှတ်သနည်း။ ----- ငါတို့၏ရင်ၤၤ နှလုံးသည် အကယ်ၤၤရှိသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သစ်ပင်ဖျားတို့ၤၤ ပြေးသွားလတ်သည်ရှိသော် မှုန်မှုန်ညက်ညက်ကြေသည် ဖြစ် ရာ၏” ဟု ဘုရားလောင်းသည် ဆို၏။ (မိကျောင်းသည် မေးလတ်သော်) “ငါတို့၏နှ လုံးတို့ကို ထိုရေသဖန်းပင်ၤၤ ဆွဲအပ်ကုန်၏” ဟု (ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည် ဆို၏။) (၅၅၀။ ၃-၂၁၉/၂၂၀။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ “Friend,” said the Monkey, “it is nice of you to tell me. Why, if our heart were inside us when we go jumping among the tree-tops, it would **be all knocked to pieces!**” (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-111)
- “ဦးမပြိုင်ဝါတ်ကျောံပြဘာတ် ဦးမသွဟ်ရထက် န်ကျာ်တြဲမွဲရ။ ကျာ်တြဲဂ် မတီကေတ်နဲ အိုသို၊ ကျာ်ဂ် မပြလောန်နုမ္မိဟ်ဒေဝတ်ဣန်ဗြိုဂမ္ဘိုင်ရ။ ကျာ်တြဲဂ် မဂံစမိန်ပြမာန်တပြကိုဟ် အဘိဝေံ မလွိုင်နိဗိန်ကျောံဝါဒဦးအိုသို ဝါတ်ဦးမကျွဲဒ် အလုံဇမ္ဗုဒိပ်ဝံဂ် ကျာ်တြဲမဂံသိုပျား ထွေးကိုဦးဖအိုတ်ရ။ မူညင်မတုပ်ရော၊ ညင်ရလပုမကျွဲဒ်ပွဲမှာသိုတ်တဲ ရမလေပ်အိုတ်အာ ပွဲ ဩင်ဇော်ကို ညင်သတ်ကို ဩဝါဒမဲမကျွဲဒ်ဂ် အာစိုပ်ကျာ်တြဲတဲ ရမကြကောဘိအာကို။” (၅၅၀။ ၉-၂၂၉။ ၁-၆၄၉။ အစွောံ။) (ဝါတ် = ဝါဒ။) ပွဲမူဗ္ဗာ/ “ထိုသို့သဘောရှိကုန် သောသူတို့၏ တထောင်နှင့်လည်း တကွပြောဆိုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ ခပ်သိမ်းသောတရား ကို သိတော်မူသော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့ထက်မြတ်သော၊ တရားဖြင့် လူ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အယူဝါဒကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာတတ်နိုင်သော၊ မ ဟာဂေါတမသည် ရှိ၏။ ဇမ္ဗုကျွဲဒ်လုံးၤၤလည်း ဖြစ်စေသော တပါးသောဝါဒရှိသော ထိုမြတ် စွာဘုရားကို လွန်အံ့သောငှာ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည် မရှိ။ ကမ်းနားသို့ရောက်ကုန်ၤၤ လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ပျောက်ကုန်ဘိသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဝါဒတို့သည် ထိုမြတ်စွာဘု ရား၏ ခြေတော်ရင်းသို့ရောက်ၤၤ ပျောက်ကုန်၏။” (၅၅၀။ ၃-၂၉၅။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ The people said, “There is One who could argue with a thousand such – all wise, chief of men, the mighty Gotama, lord of the faith, who bears down all opposition, there is no adversary in all India who can dispute with Him. As the billows break upon the shore, so all arguments **break** against his feet, and are dashed to spray.” Thus they described the qualities of the Buddha. (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-151) (တင်သမ္ဘိ။ ပွဲဝိဘာသာဝံ အဓိပ္ပါယ်ဟောင်ဒေဦး၊ ဦးဝေါဟာရဟံဂံ။)

- “ယုံမှားတံ၊ သွိုင်မအဲ ဩဟတ်အစော့ဥိုန်အာတဲရ။ အဲအယောမထတ်စော့ရောင်။ လောန်နူဂ ဝှောင်သွိုင်မအဲ အဲဝှောင်တိုန်ရ” (တွာတ်)သုပတ္တဂးတဲ ထောံကွေံပွါဂမ္ဘိုင်တဲ ဂဝှောင်တိုန်အာ လတူအကာသတဲ ဒးကျာဝေရိုင်ဗရာတ် ဇုတ်ကြကောာတ်ဒ်အာခနိုက်ခပိုတဲ ဒးပကာဂစိုတ်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၄၂၇။ ၃-၅၈၉။ အစော့။) ဗတ်ဗ္ဗာ/ “အချင်းတို့၊ ငါ၏အဖဖြစ်သောလင်းတ မင်းသည် အိုသည်ဖြစ်၍ အားနည်းသည်ဖြစ်၏။ ငါသည်တမူကား အစွမ်းအားထက်သန်တုန်း ဖြစ်၏။ ငါ့အဖ၏ကျက်စားရာထက်လွန်၍ ငါသည်ပျံတက်အံ့” ဟု သုပတ္တလင်းတသည်ဆို၍ လင်းတအုပ်စုမှဖဲခွါ၍ ကောင်းကင်ပြင်သို့ ပျံတက်သွားသည်ရှိသော် ဝေရမ္မလေတို့သည် ခတ်မိသည်ဖြစ်၍ အရိုးတို့သည် ထုံးမှုန်ကဲ့သို့ မှုန်မှုန်ညက်ညက်ကြေလျက် အသက်ကုန် ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ (သုတေသီ)
- “တြါမပြမပတုစရဲရုပ် ကြိန်မဖ်သင်ဝှိုက် နကံမဖျင်လဝ်ဂျိုက် အဲကိုလူအာပန်ကလင်ဂစိုတ်ကွေံ ဂှ် ပွအဲဝှ် သွိုင်ညးသွသန်သွံ။ ပွဒဇန်သဟာသီလောန်သန်သွံ။ အဲမဒးဒြိုဟ်ဂစိုတ်ကွေံတုသို့အဲ ညးမဒ်တြါမပြရောင်သွံ” ဂးတဲ (ဝှကျာ်စူလသုဘဒ္ဒါ) ဣဒ်သလိုက်သဝှေံ လှိုစံင်တူဇော်ကို ဩဟတ်တဲ ဖျုန်ဂြိုဟ်ကြကောာတ်အာတဲ ပဲ့တဲဂှ်ဟေင် ဝှကျာ်ပကွေံကာဂစိုတ်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၅၁၄။ ၈-၂၀၀။ အစော့။) (ဖျုန်ဂြိုဟ်ကြကောာတ်အာ = ဖျုန်ဂြိုဟ်ဒကးအာ၊ ဖျုန် ဂြိုဟ်လှေက်လှိုင်အာ။)
- ထေရ်(မောဂ္ဂလာန်)ပတုဏ္ဍခိဂှ် ဖွေံစတ်ကိုတံသိန္နရာဇ်ပံမာန် စိုန်ဒ်ကိုလေဝ် ပရဟ်ကံဝီပက် တေံ ပြဟ်လောန်အာတဲ ဣမိထေရ်ပျိုတ်အာတဲ ဒ်ပံဂတာပ်ရောင်။ -----၊ ဒကိုပ်ဒမ္ဘှ် ဝှ်ထေရ်တဲ သို(ကမ္ဘတ်)ညးမသုန်ကွံဂှ် ခဲတက်ထေရ်ဂှ်ရ။ ဇုတ်ထေရ်ဂှ် ကြကောာတ်အာ ဗွတ်တွာကနန်သျှညီကို ပံသိဟ်တဲ ထေရ်ချိုတ်ရခဲဂးတဲ ခဲဖိုတ်ထောံကွေံ ပဲ့ဂြိုပ်ဆုလကံ ဂှ်တဲ ခဲစူးအာကွေံအိုတ်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၅၂၂။ ၈-၃၀၁။ အစော့။) ပဲ့မူဗ္ဗာ/ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် ထိုမကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ကောင်းကင်သို့ပျံအံ့သော ငှာ မစွမ်းနိုင်လေ။ -----၊ သမဏဂုတ္တိက ခိုးသူသည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကိုဖမ်း၍ မ ထေရ်၏အရိုးတို့ကို ဆန်ကျိုးဆန်ကွဲပမာဏမျှ ရှိသည်တို့ကိုပြုလျက် ရိုက်နှက်၍ မှုန်မှုန် ညက်ညက်ကျေစေ၍၊ -- “ယခုသေလေပြီ” ဟူသောအမှတ်ဖြင့် တစ်ခုသောချုံအပြင်၌ ပစ်ထားခဲ့၍ အခြံအရံနှင့်တကွ ဖဲလေ၏။ (၅၅၀။ ပဉ္စ-၃၁။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ The brigand **crushed** all his bones, subjecting him to the ‘straw and meal’ torture, and, thinking he was dead, went off with his followers. (The Jataka: Vol. V & VI: Book XVII: p-65) (ကြကောာတ် = to be crushed)

ကြကောတ် (ကြိယာကရိတ်) — ဗလေကိကော့။ ကိလေကိနိအာကနိကိ/နိကိ။

မှုန့်မှုန့်ညှက်ညှက်ကြေစေသည့်။ အပိုင်းပိုင်းကျိုးပြတ်စေသည့်။

to crush something to powder, to break something to pieces

- “—။ ယုံအမတ်တံ၊ တြံဟုံတီဂုန်ညး ပလိုသမ္မာညးဂ် တြံပိုတ်ခိုင်တဲ၊ ပိုတ်ကတောင်၊ ပိုတ်မုဟ်ဝံရ။ တြံပုံ နကိုရိ မူးတံတက်ကြကောတ်ကော့ဇုတ်ခေဲတဲ မူးတံသွဟ်ဒြာတ်ကော့ခေဲညိ။ ဗြဒမိက်ဟုံဒြင်ဂုန်ညး မဂစိုတ်တြံတြသို့ မကျောန်စိုတ်ကိုတြံပိုတ်ခိုင်တဲ၊ ပိုတ်ကတောင် ပိုတ်မုဟ်ဂ် ဗြံ မူးတံရေက်ကော့ ကတောင်မုဟ်ပါင်ခေဲတဲ မူးတံစင်ကိုရိတဲ ဂစိုတ်ကော့ညိ” (သွိုင်ဂး။) (၅၅၀။ ၆-၁၉၃။ ၁-၅၄၆။ အစွောံ။) ပဲ့မုဗ္ဗာ/ “(အိုအမတ်တို့)၊ ရုန့်ရင်း ကြမ်းကြုတ်စွာထသော သူသေကောင်နှင့်တူထသော သူမယားကို မှီဝဲတတ်ထသော ဤ ယုတ်မာစွာသော ငတုံးကိုလည်း ကျည်ပွေ့ဖြင့် သိသိညှက်ညှက်ကြေအောင်ရိုက်၍ ဒဏ်ကို ပြုကြကုန်လော့။ ယုတ်မာစွာသောလင်ကို လုပ်ကျွေးသော ဤသီလမရှိသော မိန်းမအား လည်း အသက်ရှင်စဉ်လျှင် နား၊ နှာခေါင်းကို ဖြတ်ကြကုန်လော့။” (၅၅၀။ ၃-၁၆၇။ ညောင်ကန်။)
- “ဟဲသွိုင်ဂန္ဓရးသမ္မိ၊ ဒန်ဇကုမသွိုဂ် လွပ်ပါင်ပွဲညးညိ။ ညင်ကရီဇကုမကြိုဂ် ခေဲဟုံဝံဒ်ရ။ ညင်ပိုတ်စိုတ်မဂ် ဟုံကလိဝံရ။ အဲဂ် ညင်ရဲစိင်ဇူ မဟဲ့ကိုဖဝက် မဂဇိုင်မဲ့ဇကုဂ်ဒ်တဲ ညင်ရဲ စိင်ဇူ အဲတုဉ်ဗာရာဏသီ မှုကိုဂိုင်ဂ် ဒန်ဇေဲပြာပ်ကျင် သိုက်ဂိုင်အဲဂ် ညင်ရဲဂြိုပ်ဗပိုဟ် ကို နခိုင်အဲလန်ဗပိန်ကြကောတ်ကော့ဇေဲရသွံ။ ပဲ့တဲဝံ တြံမကျင်ဂ် အဲဗက်ဗွဏာကော့မရ။” နဂလာန်သတ်ဝံ ဗောဓိသတ်ဟိုစမြဗဟေက် (သွိုင်ဂန္ဓရးရ။) (၅၅၀။ ၆-၂၃၀။ ၁-၆၅၄။ အစွောံ။) (ပဲ့မုဗ္ဗာ/ ထိုဂန္ဓာရမင်းအား ထိုဘုရားလောင်းသည် လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ အသရေရှိ သော မိမိ၏မျက်နှာကိုပြ၍ “ဟယ်ဗိုက်၊ သင်သည် မယောင်ယမ်းမမြည်တမ်းလင့်။ ယခု အခါ၌ အမုန်ယစ်သောဆင်ပြောင်သည် ကျူတောကို နင်းဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ သင်၏စစ် သည်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးလိုက်အံ့” ဟုခြိမ်းချောက်၍—။ (၅၅၀။ ၃-၂၉၉။ ညောင် ကန်။)
- ကျဲဂ် ခေဲပြာပ်အာပဲ့ရင်စိင်တဲ ပဲ့စးစိင်မဲ့မဒူတ်ဂ် ခေဲဂိုင်ခိုင်တဲ ခေဲအာစုတ်ဒုတ်ပသံ ပဲ့စးစိင်ဂ် ရ။ ခေဲဒြေပ်ဝေင် ပဲ့စးစိင်ဂ်ရ။ စိင်ဂ် နွံကိုသီလခန္ဓိတဲ ဟုံဝံထေပူတ်တဲ အေင်ဒင်ဒိုင် ဟုံဝံပ မွဲသတ်ရ။ နွံပဲ့ကာလမွဲတဲ စိင်တလသီလဂ်ဟဲ့တဲ စိင်ဒမြိုဟ်မွဲ ကျင်စိပ်ဒွဲဂ်ရ။ ကျဲဒမ္မာန်ဂ် ကျင်ညာတ် သလေ့ညင်စိင်ကျာတော်ဂ်ရ လဝ်စိုတ်တဲ တိုန်အာလ္လှစးစိင်ဂ်ရ။ စိင်ဂ် ရပ်သွေ့ ကေတ်ကိုလပိုတ်တဲ လပိုက်ဖျေဲတဲ လိုန်ဖလေ့ကိကြကောတ်ကော့ဇုတ်တဲ (ကျဲဂ်) ဒးပကာဂ စိုတ်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၂၇၈။ ၃-၅၄။ အစွောံ။) ပဲ့မုဗ္ဗာ/ (ထို)မျောက်သည် ဆင်တင်း ကုပ်သို့သွား၍ သီလရှိသော တခုသောဆင်၏ ကျောက်ကုန်း၌နေ၍ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့် ၏။ ကျောက်ကုန်း၌ စကြံသွား၏။ ဆင်သည် သီလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သည်းခံခြင်းဖြင့် အမျက်မထွက်။ တနေ့သ၌ ထိုဆင်၏နေရာ၌ တပါးသောကြမ်းသော ဆင်ငယ်သည်နေ၏။

ထိုမျောက်သည် ထိုသီလရှိသောဆင်လျှင်တည်း ဟူသောအမှတ်ဖြင့် ကြမ်းသောဆင်၏ ကျောက်ကုန်းသို့တက်၏။ ထိုအခါ မျောက်ကို ဆင်သည် လျင်မြန်စွာ နှာမောင်းဖြင့်ယူ၍ မြေ၌ချထား၍ ခြေဖြင့်နင်း၍ ကြေစေ၏။ (၅၅၀။ ဒု-၄၉၅/၄၉၆။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မှုအေဂ်လိက်/ -----; and it (the monkey) ran into the elephant's stable, and perching on the back of a virtuous elephant, voided excrement, and began to walk up and down. The elephant, being both virtuous and patient, did nothing. But one day in this elephant's place stood a wicked young one. The monkey thought it was the same, and climbed upon its back. The elephant seized him in his trunk, and dashing him to the ground, **trod him to pieces**. (The Jataka: Vol. I & II: Book III: p-262)

- “ဆရောင်ပိုတွတ်တိုက် ဂင်တိုက်တဲ မှာသွတ်ပန်မဗိုင်လဝ်တံပိုဝံက် ကာလမညာတ်တိတံပိုဝံက် ဗွတ်တွတ်ခံက်ဗူ တိမဲ့ဗွတ်ဗွတ်ပန်ကွင်ကွင် ဆက်မဒ်ရောင်ပိုရ။ လျှာ၍ နိကျာဝေရံင်မြတ်ရကောန်။ လျှာ၍ မလွတ်နိရကောန်။ ယံမတိုန်အာလျှာ၍မူး နလှောင်ကွတ်အယုက်တွတ်လို့သွတ် မဟံ ဝံဒိုင်ရ။ ကျာဝေရံင်မြတ်ကွင် ကြကောတ်ကောတ်မရကောန်။” နလှောင်သတ်ဝံ ဗောဓိသတ် (သွိုင်တွတ်) ဒေဘံဗတောန်ကောန်ကွင်။ (၅၅၀။ ၆-၃၈၁။ ဒု-၃၈၇။ အစွောံ။) ပဲ့မှုဗွာ/ “ချစ်သား၊ အကြင်အခါ၌ ပထဝီမြေသည် လေးထောင့်ရှိသောလယ်ကဲ့သို့ ထင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုအရပ်မှ ပြန်ခဲ့လော့။ ဤထက်လွန်စွာ မပျံလင့်။ ---။” မိဂါလောပလင်းတသည် အဆုံးအမကို မခံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဖစကားကို နားမထောင်မှု၍ ပျံသဖြင့် အဖသည် ကြားအပ်သော အပိုင်းအခြားကို လွန်၏။ ---၊ ထိုအခါ ထိုမိဂါလောပလင်းတကို ဝေရမ္မလေတို့သည် ခတ်ကုန်၏။ မိဂါလောပလင်းတသည် ဝေရမ္မလေတို့သည် ခတ်ကာမျှ၌လျှင် အပိုင်းပိုင်းပြတ်၍ ကောင်းကင်၌ ကွယ်ပျောက်လေ၏။ (၅၅၀။ တ-၁၅၀/၁၅၁။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မှုအေဂ်လိက်/ Migalopa (the son vulture) through disobedience did not do his father's bidding, but rising and rising he passed the limit his father told him, clove even the Black Winds when he met them, and flew upwards till he met the Verambha winds in the face. They struck him, and at their mere stroke he **fell into pieces** and disappeared in the air. (The Jataka: Vol. III & IV: Book VI: p-164)

- နကံမယျင်လဝ်ဂိုက် လူဗလးပန်ပျိုန်ဏာ ဒးနူထမောင်ဂြိုဟ် ကြိုဟ်သာတ်တိုန်အာဒီစးတဲ သာတ်တိုန်အာလတူအာကာသရ။ ပဲ့ထမောင်ဂြိုဟ်ကွင် ညံင်ညးစင်ကိုမဲ့ကွန်မြကို ဆီဇ္ဇောဝ်ဗတိုဟ်တိတ်ကျင် ညံင်ဇမောဝ်ဉာ်ရ။ ဒုက္ခဝေဒနာ၍ သွတ်လောန်ကွင်အာတဲ ဗောဓိသတ် (သွိုင်စိင်ဆဒ္ဒန်) ပခိုင်နရိုင်စိုတ်ဟံမာန်တဲ ပိဝါဟေင် ဂအတ်ကရေရမျှင်ရ။ စိင်ပြဝါဒစံလို့ မိင်တဲ တိုန်ကျင်နုဉာ် ညာတ်ဒုက္ခဝေဒနာဗောဓိသတ်တဲ ကလာင်အာဂွဲသတြုဗောဓိသတ် ဗွတ်သုဆုမဲ့ဉာတ်မဲ့တူးကို ဂတးကွေ့ဝံတဲ လို့နိဖလေက်ကြကောတ်ကောတ်ရ လဝ်စိုတ်တဲ စူးအာအနုဒိုဟ်အိုတ်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၅၁၄။ ၈-၁၉၃/၁၉၄။ အစွောံ။) ပဲ့မှုဗွာ/ (သောဏုတ္တရမုဆိုးသည်) မိမိ၏တွင်းအနီးသို့လာသော ဆင်မင်းကို ကြီးစွာသောဆိပ်လူးမြားဖြင့် ပစ်၏။ သောဏုတ္တရမုဆိုးသည် ပစ်အပ်သော ဆင်မင်းသည်လည်း ပြင်းစွာသောကြိုးကြာသံကို သုံး

